

# SVŮJ POKOJ VÁM DÁVÁM

Kázání ze soboty 28.3.2020 – br. Michal Balcar

Dnes prožíváme již třetí nevěřejnou bohoslužbu. Již tři týdny jsme v karanténě a nemůžeme se vidět tváří v tvář. Co vám nejvíc chybí z života, který jsme žili předtím? Já postrádám kontakty. Chybí mi, že si nemůžeme podat ruku, je mi líto, že se nemůžeme obejmout. Vadí mi, že si nevidíme do tváře a tím pádem nevidíme, jak se na nás ten druhý usmívá (nebo mračí). Celá tahle epidemie mi krade radost z přicházejícího jara, což je má nejoblíbenější část roku. A chybí mi to, že si s vámi o tom nemůžu promluvit.

Nicméně nejvíc ze všeho, mi chybí vnitřní pokoj a klid. Naše nejmladší dcera Johanka má zvláštní mimosmyslovou schopnost vycítit, když někdo z nás není vnitřně v harmonii a hned nám to dává najevo (čímž nás ještě více uvádí do vnitřní disharmonie). Já si mohu stokrát myslet, že své úzkosti a trápení dokážu skrývat, ale ona to pozná. Mnozí moudří lidé promlouvají o tom, že nám tahle krize může přinést mnoho skvělých věcí: Prý se přestaneme věnovat laciné zábavě (to nevědí, že Netflix funguje?) a zahledíme do svého nitra. No, musím přiznat, že mně se to zatím příliš nedaří. Vlastně mi tahle krize připomíná ve vši nahotě a otevřenosti, že můj vnitřní pokoj je zásadně závislý na vnějších faktorech a je mnohem méně zakotvený v Kristově pokoji, než jsem si doteď namlouval. A v tom je možná tahle krize opravdu šancí, kterou chci využít a hledat hlubší kořeny své víry.

*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! (J 14, 27)*

Celá 14. kapitola je takový typický janovský rozhovor Ježíše a učedníků. Ježíš říká obtížně srozumitelné věty a učedníci kladou, dle mého názoru, logické otázky, na které jim Ježíš neodpovídá. Nicméně v zásadě se jeho promluva dá shrnout tím, že odchází a učedníkům tu nechává jisté dary, které jim pomohou přežít bez něj. A jedním z těch darů je pokoj. A tenhle pokoj já chci.

Když jsem byl ještě mládežník, který čerstvě přišel do církve a přijel jsem na svůj první kongres mládeže, záviděl jsem lidem kolem sebe jednu věc – tričko. Bylo to tričko z některého z předchozích kongresů a byla na něm hebrejsky napsáno **שלום**, tedy šalom. Pod tím hebrejským nápisem bylo okopírované slovníkové heslo. Snad z tradičního Pípalova Hebrejsko-českého slovníku, nad kterým se trápí již generace studentů bohosloví. Pípal slovo šalom překládá jako *pokoj, nezaufatost, nestrannost, neporušenost, zachovalost, harmonie*.

Jaký je to pokoj, který nám Kristus nabízí? V první řadě “ne jako dává svět”. V blízkovýchodním světě je šalom běžný pozdrav, asi jako naše “dobrý den”. A stejně jako my, i blízkovýchodní národy si přejí pokoj, ale ono slovo je spíše zvukem než něčím reálným. Ježíš se tady odkazuje na pokoj, který závisí na tom, jak fungují věci kolem nás. Někteří z nás jsou schopnější a v životě obratnější a věci kolem sebe si dokáží zařídit velmi dobře. Někteří jsou slabší a život jimi spíš smýká. První mají pokoj častěji, druzí méně často. Jenže pak přijde epidemie a naše individuální schopnosti ji nezajímají. Pokoj nám bere všem bez výjimky.

Jaký je to pokoj, který nám Kristus nabízí? Není to eskapistický pokoj. Není to únik. Není to uzavření ve vnitřním světě. Je to pokoj, který nám umožňuje být plně přítomni ve světě a zároveň mít klid. Někdo dnes radí: “odřízněte se od médií, nečtěte, o tom, co se děje a budete v pohodě.” Ale to já nechci. Navíc, křesťanská tradice nám připomíná, že nepokoj je i na poušti. Na to přišli již první poustevníci, tedy Otcové pouště, kteří odešli na

místo, které je velmi pokojně a v němž úplně chybí vzruchy.

Jaký je to pokoj, který nabízí Kristus? Být pokojný je nejlepší evangelizace. Takový pokoj ukazuje k tomu, který pokoj dává. Není třeba velké evangelizace. Stačí mít Kristus pokoj, který nejvíce vynikne v téhle nepokojné době.

Čeština je krásná v tom, že můžeme říct, aby nám dal někdo pokoj a může to mít úplně opačné významy. Tím rčením můžeme vyjádřit, že na někoho spoléháme, ale i to, že ho od sebe odháníme. Kristův pokoj tedy získáme jedině tehdy, když nám nedá pokoj. Jeho pokoj je to nejdůležitější v požehnání. "... a obdaří Tě pokojem."

Dovolte mi zakončit nejslavnějším výrokiem Augustina Aurelia z knihy Vyznání:

*Veliký jsi, Hospodine, a vši chvály hodný, velikost tvá je nevýstižná a moudrost tvá nemůže být změřena! A tebe chválí chce člověk, tak malá část tvého stvoření! Člověk sténající pod břemenem smrtelnosti, sténající pod svědectvím svého hříchu, svědectvím, že se pyšným protiviš. A pece chválí chce tebe člověk, tak malá část tvého stvoření. Ty povzbuzuješ člověka, aby tě s radostí chválil, neboť stvořil jsi nás pro sebe a nepokojné je srdce naše, dokud nespočine v tobě.*

